

Miljöministeriets förordning

om ändring av miljöministeriets förordning om förbättring av byggnaders energiprestanda vid reparations- och ändringsarbeten

I enlighet med miljöministeriets beslut
upphävs i miljöministeriets förordning om förbättring av byggnaders energiprestanda vid reparations- och ändringsarbeten (miljöministeriets föreskriftssamling 4/13) 1 § 2 mom.,
ändras 2 § 1 och 3 mom. samt 5 § och
fogas till förordningen en ny 1 a § som följer:

1 a §

Teknisk, ekonomisk och funktionell genomförbarhet

En tekniskt genomförbar lösning som förbättrar energiprestandan vid reparations- och ändringsarbeten är sådan en lösning som planeras och genomförs så att egenskaperna enligt 117 a–117 g § i markanvändnings- och bygglagen eller egenskaperna enligt krav som föreskrivits med stöd av de paragraferna inte försämras jämfört med planeringslösningen. Funktionellt genomförbar är en lösning som inte förhindrar användningen av byggnaden för dess ändamål. Ekonomiskt genomförbar är en lösning som utifrån en bedömning kan genomföras kostnads-effektivt.

Beräkningsperioden för den ekonomiska bedömningen ska vara 30 år för bostadshus och 20 år för andra byggnader, om inte den normala livsrytmen för den byggnadsdel, det system eller den del av ett system som bedömningen gäller är kortare.

2 §

Planering av hur energiprestandan förbättras

Vid energiberäkningen i fråga om reparations- och ändringsarbeten på byggnader eller ändring av en byggnads användningsändamål, vid val av kalkylverktyg och vid presentation av resultaten ska miljöministeriets förordning om byggnaders energiprestanda (Finlands byggbestämmelsesamling 2/11) tillämpas.

Den som påbörjar ett reparations- eller ändringsprojekt ska i samband med den planering som tillståndet kräver och utifrån projektets omfattning och den arbetsmetod som valts och i fråga om varje byggnadsdel och varje system eller hela byggnaden, presentera åtgärderna för att förbättra byggnadens energiprestanda. Det är fråga om en större renovering när de på återuppbyggnadskostnaderna baserade totala kostnaderna för renoveringen av klimatskärmen eller byggnadens tekniska system överstiger 25 procent av byggnadens värde, exklusive värdet av den mark där byggnaden är belägen. I samband med större renoveringar ska den som påbörjar projektet visa att de valda åtgärderna är på en kostnadsoptimal nivå.

5 §

Krav på tekniska system

När de tekniska systemen i en byggnad totalrenoveras, förnyas eller byts ut ska följande krav uppfyllas:

- 1) En värmemängd som motsvarar minst 45 procent av den värmemängd som behövs för uppvärmning av ventilationen i en byggnad ska tas till vara ur frånluften i byggnadens ventilation. Årsverkningsgraden för värmeåtervinningen ska således vara minst 45 procent.
- 2) Den specifika eleffekten för ett mekaniskt till- och frånluftssystem får vara högst 2,0 kW/(m³/s).
- 3) Den specifika eleffekten för ett mekaniskt frånluftssystem får vara högst 1,0 kW/(m³/s).
- 4) Den specifika eleffekten för luftkonditioneringssystem får vara högst 2,5 kW/(m³/s).
- 5) Verkningsgraden för uppvärmningssystemen ska förbättras i de delar som förnyas i samband med att anordningar och system byts ut. Efter att dessa bytts ut ska förhållandet mellan verkningsgraderna för byggnadens huvudsakliga värmealstrande system och det huvudsakliga värmedistributionssystemet i utrymmena vara minst 0,8. Relationstalet ska beräknas som kvoten mellan årsverkningsgraden för det huvudsakliga värmealstrande systemet och årsverkningsgraden för det huvudsakliga värmedistributionssystemet i utrymmena. Årsverkningsgraden för det huvudsakliga värmealstrande systemet eller det huvudsakliga värmedistributionssystemet i utrymmena ska vara minst 0,73. När det förnyade huvudsakliga värmealstrande systemet i en byggnad är en värmepump, ska förhållandet mellan årsverkningsgraden för SPF-talet för värmepumpen och årsverkningsgraden för det huvudsakliga värmedistributionssystemet i utrymmena vara minst 2,4. Relationstalet ska beräknas som kvoten mellan årsverkningsgraden för SPF-talet för värmepumpen och årsverkningsgraden för det huvudsakliga värmedistributionssystemet i utrymmena. Den specifika elenergiförbrukningen för tillbehör till det förnyade huvudsakliga värmedistributionssystemet i utrymmena får vara högst 2,5 kWh/nettom² (per uppvärmd nettoyta).
- 6) När vatten- och/eller avloppssystem byts ut tillämpas det som föreskrivs om nybyggnad.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2017.

Helsingfors den 12 maj 2017

Bostads-, energi- och miljöminister Kimmo Tiilikainen

Överingenjör Jyrki Kauppinen